

Το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας και Τέχνης Γενεύης έχει την τιμή να παρουσιάζει κάθε χρόνο μια πλειάδα εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που βοηθούν τους μαθητές του, Έλληνες δεύτερης και τρίτης γενιάς, κάτοικους της Ελβετίας, να μυηθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στα πιο υπερήφανα στοιχεία της ελληνικής γλώσσας και τέχνης.

Την σχολική χρονιά 2015 – 2016, η διδακτέα ύλη των τμημάτων Ι και ΙΙ (μαθητές 8 – 11 ετών) περιείχε την ιστορία και τέχνη της αρχαϊκής και κλασικής αρχαιότητας. Και φυσικά το πιο σπουδαίο κεφάλαιό μας ήταν η Ακρόπολη των Αθηνών, ο Παρθενώνας και ο γλυπτός του διάκοσμος.

Χάρη στο εκπαιδευτικό υλικό που μας χάρισε η Υπηρεσία Συντήρησης Μνημείων Ακρόπολης και, αναμφίβολα, χάρη στο κέφι και τη φαντασία των μαθητών μας, καταφέραμε μέσα από τα μαθήματα ενός ολόκληρου μήνα να μάθουμε τα πάντα γύρω από τον Παρθενώνα και την ιστορία του στα αρχαία χρόνια. Αρχικά, μάθαμε την ιστορία της αρχιτεκτονικής των ναών στην αρχαία Ελλάδα και τους ρυθμούς και έπειτα είδαμε την εξέλιξη του βράχου της Ακρόπολης στο χρόνο.

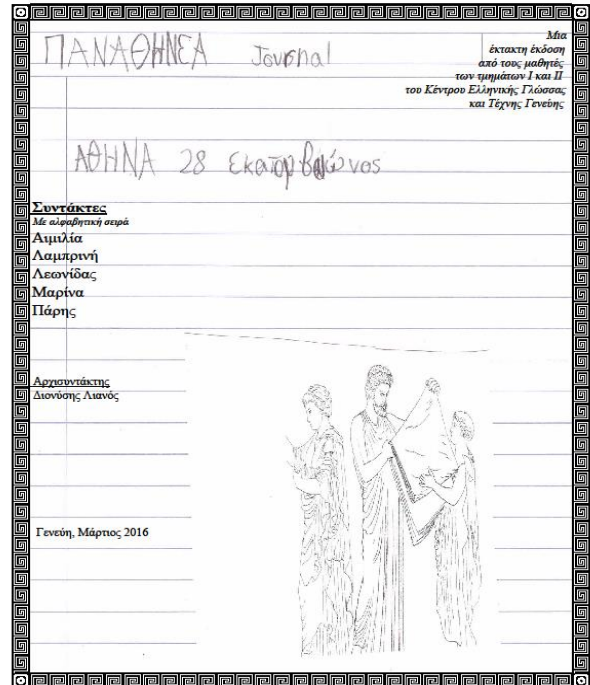
Όταν είχε έρθει η ώρα του Παρθενώνα και των γλυπτών του, οι μαθητές προσπάθησαν να φανταστούν ότι είναι παρόντες στη γιορτή των Παναθηναίων και τότε έπεσε στο τραπέζι η ιδέα, πάνω στην οποία βασίστηκε το υπόλοιπο των μαθημάτων μας: η σύνταξη της εφημερίδας *Παναθήναια journal*.

Μέσα από τη σύνταξη της σύντομης αυτής εφημερίδας, οι μαθητές μας γνώρισαν τη γιορτή των Παναθηναίων, τους Παναθηναϊκούς αμφορείς, την πομπή προς τον Παρθενώνα, την ημερομηνία και τους τόπους, τα αετώματα και τις μετώπες και πάνω από όλα την περίφημη ζωφόρο.

Κάθε μαθητής ανέλαβε να συντάξει το δικό του άρθρο και να ζωγραφίσει το δικό του σχέδιο, σαν να είναι δημοσιογράφος και καλύπτει τα Παναθήναια για λογαριασμό της εφημερίδας. Έτσι, προέκυψαν τα άρθρα για τους παναθηναϊκούς αμφορείς, για τα ζώα και τους Αθηναίους στρατιώτες, για τους θεούς στην ανατολική ζωφόρο, αλλά και για τα δώρα που υποτίθεται ότι έφεραν οι θεοί του Ολύμπου στην Αθηνά, επί τη ευκαιρία των γενεθλίων της την 28^η Εκατομβαιώνος. Φυσικά όλα τα ανωτέρω βασίστηκαν σε φωτογραφίες και σχέδια από τη ζωφόρο που βρήκαμε στις σχετικές μουσειοσκευές της Ακρόπολης. Παράλληλα δε με τη σύνταξη των άρθρων, δημιουργήθηκαν δεκάδες απορίες,

τις οποίες ψάχναμε στα βιβλία και τα φυλλάδια που είχαμε ώστε να βρούμε την απάντηση. Ενώ επρόκειτο για ένα πρωτότυπο μάθημα ελληνικής γλώσσας, μεταξύ άλλων.

Και μόλις η «δημοσιογραφική κάλυψη» των Παναθηναίων ολοκληρώθηκε, εισαχθήκαμε σε μια άλλη διαδικασία. *Πώς θα ήταν, αν στην πόλη μας, τη Γενεύη, γιόρταζαν τα Παναθήναια? Και, τότε, τα άρθρα συνεχίστηκαν με τους μαθητές να σχεδιάζουν πέπλα ελβετικά για την Αθηνά και μικρούς ναούς της Αθηνάς με διακόσμηση και φόντο που παραπέμπει στο αλπικό τοπίο που αντικρύζουν τα παιδιά στην καθημερινότητά τους.*

Η εφημερίδα μας ήταν έτοιμη. Αλλά αυτό δεν έφτανε. Έπρεπε να παίξουμε κιόλας. Και τι καλύτερο από το να φτιάξουμε τα δικά μας «γλυπτά», αυτή τη φορά από πηλό. Χάρη στις μήτρες που η ΥΣΜΑ μάς είχε προσφέρει, δημιουργήσαμε μικρά τμήματα της ζωφόρου και φυσικά την κεφαλή της Ίριδας. Όση ώρα ο πηλός στέγνωνε, αξιοποιήσαμε το χρόνο μας για να κατασκευάσουμε τρισδιάστατα παζλ με τον Παρθενώνα.

Ένας ιδιαίτερος μήνας μόλις είχε λάβει τέλος. Και οι μικροί μας «αρχαιολόγοι» ήταν εφοδιασμένοι όχι απλά με πολύτιμες γνώσεις, αλλά με κέφι, έτσι ώστε την επόμενη φορά που θα φτάσουν στην Αθηνά, να ανεβούν στο βράχο της Ακρόπολης, να κλείσουν τα μάτια και να ονειρευτούν πως η πομπή των Παναθηναίων ξεκινά ξανά... κάθε φορά που μια ελιά κουνάει τα φύλλα της κάτω από τον αττικό ουρανό.